

Càntut

Cançons de tradició oral

Els dotze lladres

Julià Pascual i Pagès, "Mossèn Julià", Vilallonga de Ter

1.U - na can - çó - ne - ta no - va i u - na can - çó - ne - ta no - va, i u - na
n'és de dot - ze lla - dres, tre - ta n'és de dot - ze lla - dres, tre - ta
ten tres trucs la por - ta, ja en ven - ten tres trucs la por - ta, ja en ven

6
can - çó - ne - ta no - va bé la'n sen - ti - reu can - tar. 2.Tre - ta
n'és de dot - ze lla - dres, que va - ren a - nar a ro - bar. 3.Ja en ven -
ten tres trucs la por - ta, la mes - tres - sa diu: "Qui hi ha?"

-Som(sa) dotze amics de l'amo, que hi volem enraonar.

-L'amo n'és nat un xic fora, i *luego* tornarà.

Ja en venten cops a la porta, ja la varen desbotar;
ja me'n troben en a l'amo i allà dalt en un replà.

La primera punyalada, ja l'en varen travessar;
la segona punyalada, ja l'en caben de matar.

La mestressa i la criada ja se'n posen a cridar.

Criden: -Vi(v)a fora, lladres, que ens acaben de matar!

S'escaigué passar una ronda allà baix a l'Empordà;
de dotze lladres que n'eren, tots els varen agafar.